

Herom fandt der samme Dag Forhandlinger Sted. Først med Det radikale Venstres Repræsentanter (i Stedet for Fog-Petersen var mødt Niels Frederiksen og Veistrup), der paa mundtlig Forespørgsel fra Venstre afgav følgende Erklæring:

»Det radikale Venstre vil overfor en kommende Venstre-regering stille sig i et sagligt Forhandlingsforhold i Overensstemmelse med Partiets Udtalelser ved Valget og yde et saadant Ministerium fornøden Arbejdsro til Forsøg paa Løsning af Krisetidens store Vanskeligheder.«

Derefter forhandlede Venstres Ledelse med Repræsentanterne for Det konservative Folkeparti og fremsatte overfor dem følgende Forespørgsel:

»Vil Det konservative Folkeparti medvirke til Arbejdsfred for en eventuel Venstreregering under Udarbejdelsen og Fremsættelsen af Lovforslag vedrørende de Udgiftsreduktioner for Stat og Kommuner, som den foreliggende Erhvervstilstand maatte nødvendiggøre, og under disse Forslags saglige Forhandling paa Rigsdagen?«

Den paafølgende Dag, den 10. December, afgav Det konservative Folkeparti følgende Svar:

»I Overensstemmelse med den af Partiets Formand overfor Hs. Maj. Kongen fremsatte Opfattelse af den politiske Situation er Partiet villigt til at medvirke til, at der gives et af Partiet Venstre dannet Ministerium en rimelig Frist til Udarbejdelsen og Behandlingen af de Forslag vedrørende Udgiftsreduktioner for Stat og Kommune, som Regeringen af Hensyn til den foreliggende Erhvervstilstand maatte anse for fornøden.

Da Regeringen agtes dannet alene paa Venstres Ansvar og alene paa Venstres Program, er det imidlertid en Selvfølge, at Det konservative Folkeparti maa forbeholde sig at gøre den efter dets Opfattelse fornødne Indsats for at søge Erhvervskrisen mildnet og Arbejdsløsheden formindsket.«

Efter de fra konservativ og fra radikal Side afgivne Erklæringer meddelte samme Dag Venstres Bestyrelse gennem Neergaard Kongen, at Partiet Venstre var rede til at danne Regering, og at *Madsen-Mygdal* var udpeget til at løse Opgaven. Paa Kongens Anmodning erklærede